

kasseloven foreslaas forhøjet fra 250,000 Kr. til 500,000 Kr. Ved denne Forhøjelse er der efter Bemærkningerne til Lovforslaget bl. a. tænkt paa den forøgede Virksomhed for Hjælpekasserne efter Nr. 4.

I den afgivne Beretning meddeles det, at et Flertal indenfor Udvalget nærer afgjort Stemning imod at henlægge til Hjælpekasserne, hvad der indkommer i Kirkens Bøsser, Tavler og Blok. — Med Hensyn til Lovforslagets Bestemmelser om Hjælp til Enker med uforsørgede Børn, »viste der sig i Udvalget størst Stemning for, at Bestyrelserne af Hjælpekasserne bevare deres hidtidige fuldstændige Frihed med Hensyn til Ydelse af Hjælp, hvorfor et lovmæssigt, direkte Paabud til Bestyrelserne om, hvem de særlig skulle tillægge saadan Hjælp, maatte anses som betænkeligt. Som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, har det under Hjælpekassernes Arbejde naturlig udviklet sig saaledes, at Forsorgen for Enker med Børn er bleven en væsentlig Part af Arbejdsomraadet, og man maatte formene, at dette Forhold bedst fortsættes og udvikles under fuld Frihed for Bestyrelserne. Derimod har man forment, at man bedre end Børn vil kunne fremme Omsorgen for disse ved, for saa vidt de ikke ere forsørgelsesbetingede i Kommunen, at yde dem en privilegeret Stilling fremfor de øvrige understøttede, der ere forsørgelsesberettigede i andre Kommuner. Dette vilde ske, naar Hjælpekassen for disses Vedkommende fik refunderet en Part af den ydede Hjælp fra Hjælpekassen i vedkommende Forsørgelseskommune, hvad der ikke blot vilde medføre en begunstiget Stilling for disse Enker, men indirekte medføre, at Understøttelsen af alle trængende Enker med Børn blev Genstand for Bestyrelsernes særlige Agtpaa-givenhed og Omsorg«. Herom blev der stillet Ændringsforslag. »Imidlertid kunde man ingenlunde se bort fra, at der ved den nødvendige nærmere Ordning af Refusionsspørgs-maalet kan fremstaa Vanskeligheder, som paakræve nøje Overvejelse. Før Medlemmernes endelige Standpunkt til det stillede Ændringsforslag kunde tages, ønskede man derfor at indlede sine Overvejelser om Refusionsregeler ved et Samraad med Indenrigsministeren. Da Rigsdagssamlingens nær forestaaende Slutning imidlertid gjorde det ganske usand-